

Naše škola se od školního roku 2018/2019 přijímá děti k individuálnímu vzdělávání.

Současná legislativní úprava umožňuje individuální vzdělávání na 1. i na 2. stupni ZŠ, a to podle § 41 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění účinném od 1. 9. 2016.

O povolení individuálního vzdělávání rozhoduje ředitel na základě žádosti, doložené veškeré dokumentace splňující zákonné podmínky pro přijetí žáka individuálnímu vzdělávání a absolvování vstupního rozhovoru s ředitelem školy nebo učitelem pověřeným pro individuální vzdělávání.

Za podobu individuálního vzdělávání a plnění podmínek zodpovídá zákonný zástupce žáka.

Při individuálním vzdělávání žáků na naší škole se řídíme Informacemi a doporučením Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k individuálnímu vzdělávání žáků v základní škole. (V Praze 11. října 2016 viz příloha)

1) Spolupráce s komunitními školami.

Komunitním školám nabízíme úzkou spolupráci. Poradenství, pomoc z části materiální, konzultační, pomůcky, pracovní listy, pobyty a setkávání. Provádíme přezkoušení dětí dvakrát do roka, které se koná na základě zpracovaných portfolií jednotlivých dětí a rozhovorech nad půlroční prací případně prací s pomůckami (převážně na 1. stupni ZŠ).

2) Spolupráce s jednotlivými rodinami.

Rodinám zaměřeným na tento typ vzdělávání nabízíme konzultace, poradenství, pobyty, setkávání, pomůcky ke kopírování či inspiraci, učebnice pro daný ročník. Přezkoušení dvakrát do roka, které probíhá formou rozhovoru nad vypracovaným portfoliem a nad vlastní činností jednotlivých dětí.

Některé z podmínek domácího (individuálního) vzdělávání:

1. žáci jsou vzděláváni v souladu s platným standardem základního vzdělávání (tj. v souladu s Rámcovým vzdělávacím programem, potažmo se Školním vzdělávacím programem školy, na které je dítě zapsáno).
2. nejméně dvakrát za školní rok jsou výsledky vzdělávání hodnoceny, tj. žáci jsou školou „přezkoušeni“ (někde se jedná o rozhovor nad portfoliem), výsledek hodnocení bývá žákům vydáván obvykle ve formě slovního hodnocení (podobu mohou navrhnout rodiče, zkoušející se vyjádří k pololetnímu přezkoušení formou známky).
3. doma vzdělávající rodič musí mít minimálně středoškolské vzdělání s maturitou 1. stupeň nebo v případě 2. stupně ZŠ vzdělání vysokoškolské nebo mohou mít vzdělavatele, který toto potvrzení o dosaženém vzdělání doloží, a musí prostřednictvím zprávy z poradenského zařízení (PPP nebo SPC) doložit „specifické vzdělávací potřeby“ dítěte – např. výjimečné nadání, poruchy učení, problémy v sociální, odlišný náhled na způsoby vzdělávání,....
4. škola může vypovědět dohodu o zařazení dítěte do domácího vzdělávání, neplní-li rodiče podmínky dohody.

Další aspekty individuálního vzdělávání:

1. Rodič své dítě zná, ví tedy jak ho motivovat. Nemusí dítě testovat ani známkovat, protože při každodenní práci s ním ví, co mu jde a co ne – díky tomu navazuje na učivo, které už dítě zvládlo a učení tudíž zabere mnohem méně času, než ve škole. Rodič také má velký zájem na dobru svého dítěte. Liší se míra formálnosti výuky v různých rodinách.
2. Rodič by se měl postarat, aby žák, který nenavštěvuje školu, měl dostatek jiných sociálních kontaktů. (Nikoli ze zákona, ovšem v zájmu dítěte.)
3. Rodičům někdy chybí srovnání znalostí žáka s jeho vrstevníky, nebo zpětná vazba, zda učí dobře. Až v průběhu individuálního vzdělávání zjišťují, jak je práce náročná a zda ji zvládnou. Proto vznikají různé kluby doma vzdělávajících rodičů a internetová fóra pro výměnu zkušeností.